

Anécdotes i Curiositats de la Vila d'Abúcies

UN INTERES ORIGINAL

El vell «Renegat»; pare d'en Salvi Vila; avi de la filla d'en Salvi; vesavi de la filla d'aquesta i revesavi dels fills de la última, era un home molt original per les seves estravagancies.

Groixut i corpulent, amb una panxa tan forta de mida que li donava un aire de «globus» grotesc, inflat, a punt d'enlairar-se.

Parlador en extrem i molt aficionat a contar «patarres» verdoses, d'aquelles que tothom hi riu a gust, engegant-li de tant en tant, alguna historia, epissodi o succeït tan inversemblant i imaginari capaç d'oclipcar els del vell «Ferré» de pagès i fins els del mateix Puntí.

Terrasà i matador de «tocinos» d'ofici, solia anar de entrone amb en Ney, en Xeluc o en Bota, desapareguts tots plegats del món dels vius.

Cada festa solia anar, amb el vell Andal, a can Picolives a fer-ne un porró al truc o fer «maia» amb alguns companys.

Un dia l'Andal va emmatllevar-li hi deu rals que necessitava per atendre algú dels seus compromisos.

—Si, ja t'els deixaré, —diu en Renegat tot seriós—pero ja veurás, com mes amics mes clars; l'amistat en un cantó i els interessos en un altre. Jo et deixaré els deu rals pero ja comprendrás que aquest capital m'ha de rendir els seus interessos.

—Comforme —respon l'Andal—quin interes et sembla que haig de pagar.

—Ja veurás, com soms amics de tant de temps no vull cap diner, no mes vull que paguis tres «quartos» de barreja cada festa a can «Picolives» fins que em tornis els deu rals.

—M'està bé; —diu l'Andal sense donar-se compte de la magnitud d'aquells interessos.

Passaaren festes i mes festes el nostre heroi vinga anar bevent tranquil·lament els tres «quartos» de barreja i el bon Andal vinga anar pagant religiosament.

I aquella tabola que hi feia en Renegat tot explicant el cas a en «Bota» mentre's socarrimaven algun «tocino» «mano» a «mano».

—Bab' bab, bab; jó tambe en deixaria de quartos amb aquests tractes deia en «Tropes»

—Si tu no ens tens cap de quarto per deixar —responia en Renegat tot esclatant-li una riallada llarga i grassa, d'aquelles que feien saesajar aquella panxa vellugadissa com un bot de xi al clot d'un bast.

Pero un dia l'Andal, veient que ja pujava mes el fareiment qu'el gall i que no resultaven massa aquells tractes li va passar per la barretina fer números.

A la festa següent al presentar-se en Renegat a «cobrar» la pensió, surt l'Andal, que ja l'esperava i diu amatent abans de se'l despatxar.

—«Alto» la barreja, que jo no pago mes.

—Torna'm els deu rals —respon en Renegat tot sorprès.

—Ja t'els ets begut de barreja i de sobres. Si no compta; —diu l'Andal, tot enfurismat:

Deu rals, son vuitanta cinc «quartos» i tu ets begut tres «quartos» de barreja durant vintinou festes, que son vuitanta set. Sobren dos quartos que a raó de l'interés legal del cinc per cent, mig any, és compte rodó. En paus.

Josep POL

Fabrica de
Anissats
Licors i
Aixarops

Anton Gualba
AR G E N T O N A

Despatx Central
Santa Teresa, 30
Telèfon n. 64

MATARÓ